

Exotic en Perzen Cattery

"Van Syltin's Huis"

Jaargang 1 – Nummer 1 – Oktober 2005

Hallo beste kattenvrienden,

Voor jullie ligt de eerste Nieuwsbrief van Cattery "Van Syltin's Huis".

Omdat er altijd wel wat gebeurt in de cattery wil ik jullie graag op de hoogte houden van alle gebeurtenissen in en om de cattery. Denk aan showresultaten, geplande nesten, uitslagen van diversen testen en noem maar op.

Ik hoop dat ik de nieuwsbrief ongeveer eens in het kwartaal kan gaan uitgeven, maar dat is natuurlijk afhankelijk van het te melden nieuws. Mochten jullie nu ook leuke, droevige of bijzondere verhalen hebben, die je wilt delen met andere kattenvrienden, stuur je verhaal dan aan mij op. Dat kan schriftelijk, per email of per telefoon. De gegevens vindt je verderop in deze nieuwsbrief. Hebben jullie vragen en/of opmerkingen, laat het me dan weten.

Kennen jullie meer mensen die wel interesse hebben in deze nieuwsbrief laat ze zich dan opgeven. Dat kan per email, per telefoon, schriftelijk of direct via de website www.groenheide.info/nieuwsbrief.html. De bedoeling is dat de nieuwsbrief per email verzonden gaat worden maar voor de mensen zonder internet wordt een uitzondering gemaakt, zij krijgen hem per post toegezonden.

Ik hoop dat jullie veel plezier gaan beleven aan de nieuwsbrief en dat de verhalen gaan binnenstromen.

Groetjes,

Cattery "Van Syltin's Huis"
Sylvia Groenheide
Noard 203
8711 AG Workum
Telefoon: 0515-54 33 12

Website: www.groenheide.info

Email: catterysyltinshuis@groenheide.info

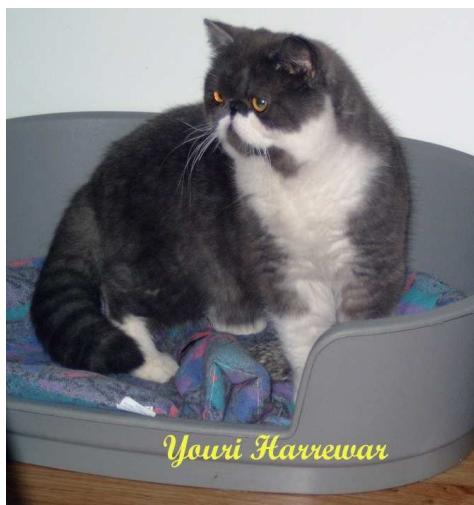
Inhoudsopgave:

- Pagina 2:
Uitbreiding!
- Pagina 2:
Reactie v.d.
poezen en hond
- Pagina 3:
Dekking Bonny
- Pagina 4:
In Memoriam
Whoopie
- Pagina 5:
Planning
Kittens
- Pagina 6:
Medisch ABC

Uitbreiding!

M.i.v. 19 mei is de cattery uitgebreid met een schitterende Exotic dekkater, n.l. Yourie Harrewar.

Yourie is geboren op 27 juli 2004 en zijn kleur is Blauw Smoke / Wit. Hij komt uit de combinatie Ch. Brettonparks Obsession x Meryl Harrewar.

Op 31 augustus is Yourie, middels een DNA-test, getest op P.K.D. (Polycystic Kidney Disease) oftewel chronisch nierfalen. Dit is een ziekte die de dood tot gevolg heeft en die erfelijk wordt doorgegeven aan de nakomelingen. Uit deze test, die 100% zekerheid biedt, is gebleken dat Yourie niet aan de ziekte lijdt of zal gaan lijden, en deze dus ook niet zal kunnen doorgeven aan zijn nakomelingen.

Uiteraard zal Yourie ingezet worden voor de eigen poezen maar daarnaast zal hij ook beschikbaar komen voor de poezen van andere catteries, mits deze poezen ook getest zijn op P.K.D., FELV* en FIV* en natuurlijk gezond zijn.

Op 16 januari j.l. is Yourie voor het eerst uitgebracht op de Mundikat show in Haarlem. Hij kreeg een schitterend keurverslag (alles was uitmuntend) en hij behaalde de 1e plaats met de kwalificatie Uitmuntend. Bovendien vond de keurmeester (afkomstig uit Italië) hem een “Promising boy!”.

Of deze keurmeester gelijk krijgt weten we pas op 11 december a.s. Yourie zal dan acte de présence geven op de Mundikatshow te Groningen. Deze show wordt gehouden in de Martinihal.

Reactie van de poezen en de hond op Yourie

Voordat ik Yourie ging halen had ik best wel een beetje buikpijn. Ik maakte me nogal zorgen over de reactie van Wendy (de hond). Wendy is n.l. wel lief voor de eigen katten maar zeker niet voor vreemde katten. Dat hebben we in het verloop van de tijd wel gemerkt als ze buiten vreemde katten tegen kwam of als we bij iemand met katten op bezoek gingen. Wendy kon dan niet mee naar binnen als die kat nog in huis liep. Dus, ik had bedacht om Wendy maar mee te nemen in de auto als ik Yourie ging ophalen. Dan kon ze in de auto alvast wennen aan zijn geur. Zo gezegd, zo gedaan. En, inderdaad, toen ik bij de auto kwam reageerde Wendy behoorlijk geïnteresseerd maar niet agressief. Gelukkig!

Eenmaal thuisgekomen heb ik Wendy weer laten snuffelen en toen Yourie (in de vervoersmand) binnen in de kamer gezet. En ik heb ze allemaal hun gang laten gaan. Natuurlijk was het een gesnuffel van jewelste. Yourie vond het allemaal wel interessant, zeker die twee poezen, en van Wendy trok hij zich niet zoveel aan. Bonny en Ginger kwamen beiden naar de mand toe om te ruiken maar namen wel een veilige marge in acht, vooral Ginger, die is helemaal geen vreemde katten gewend. Wat dat betreft heeft die nog niet zoveel meegemaakt. Toen het eerste nieuwtje eraf was heb ik Yourie in een grote kooi in de kamer neergezet. Dit heb ik een aantal dagen volgehouden, een tijdje in de kooi in de kamer en daarna kon hij loslopen in het achterkamertje, wat inmiddels zijn kamertje was geworden.

Na verloop van drie dagen heb ik hem los in de kamer gezet, waarbij Wendy natuurlijk wel in haar mand moest blijven want anders werd het risico mij te groot. Ginger was er niet zo van gecharmeerd, die vond Yourie maar eng, zeker nu hij losliep. Bonny maakte hem meteen duidelijk wie hier de baas in huis was. Helaas voor Ginger werd Bonny weer krols op 24 mei en dus ging ik met Bonny naar de kater van cattery Harrewar om haar te laten dekken. Ginger stond er alleen voor. Nou ja, ik was er natuurlijk bij als hij losliep in huis. Wendy begon hem al een beetje te accepteren maar het was allemaal nog wel oppassen geblazen.

Uiteindelijk zijn Wendy en Bonny goed aan hem gewend en is er wat hun betreft geen vuiltje meer aan de lucht. Yourie heeft het ook dik naar zijn zin en kruipt inmiddels al bij Wendy in haar mand. Ginger is nog steeds een beetje bang voor hem vooral omdat hij het op haar voorzien heeft. Hij heeft natuurlijk ontdekt dat hij macht over haar heeft en buit dat dan ook als het even kan uit. Dat kan maar heel even want zodra hij Ginger lastig valt is Bonny er direct bij om haar kind te beschermen en krijgt hij weer op zijn.....

Dekking Bonny

De dekking van Bonny op 24 mei was helaas op niets uitgelopen. Ze was wel gedekt maar ze had niet opgenomen, jammer.

Op vrijdag 15 juli heb ik ze weer naar Harry (Ch. Malou's Handsome Harry) gebracht en de dekkingen liepen voorspoedig. Nu maar afwachten.

Op naar de dierenarts in de vierde week op te kijken of ze zwanger was. Ja hoor, ze had opgenomen en het nestje werd omstreeks 18 september verwacht. Spannend hoor.

Alles was in gereedheid gebracht en nu maar wachten. Ik had een prachtige werpkist voor haar gemaakt want een doos is toch lastig. Het voordeel van een kist is natuurlijk dat je hem steeds kan gebruiken en de poezen wennen er ook aan. Ook kun je een kist beter schoonmaken.

Bonny groeide met de dag en at ontzettend veel. Op het eind van haar zwangerschap was ik ervan overtuigd dat ze minstens twee maar eerder nog drie kittens bij haar zou dragen, zo dik was ze.

Ik was zo benieuwd wat voor kleuren de kittens zouden hebben want dat was op voorhand moeilijk in te schatten. Bonny is natuurlijk Creme en de vader van de kittens is Zwart/Zilver. Ik hoopte dat er een Creme kitten bij zou zitten maar dat was afwachten.

De zwangerschap duurt tussen de 58 en 70 dagen. Gemiddeld bevallen poezen op of omstreeks de 65ste dag. Zo ook met Bonny haar eerste nestje. Nou, de 65ste dag ging voorbij en Bonny maakte totaal nog geen aanstalten om te bevallen. Wel ging ze vanaf 17 september geregeld de werpkist in om te krabbelen aan de kranten en de kist te inspecteren maar voor de rest nog niets. Vanaf 18 september begon ze wat vocht te verliezen, het zat er aan te komen! Uiteindelijk, op 22 september (de 69ste dag) om 23.33 uur ging ze uit haar zelf de werpkist in en kwam de eerste wee. De weeën duurde een kleine twee uur (wat normaal is) en daar kwam het kopje! Groot!

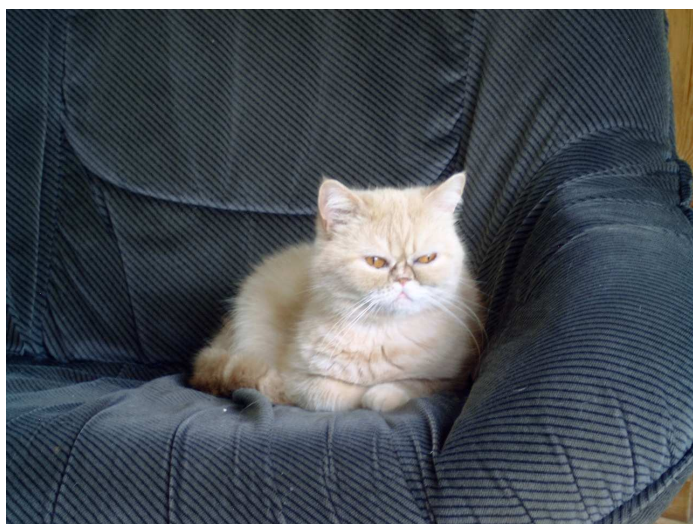
O jee, het was niet goed! Ik zag geen beweging bij het kitten, Bonny stond er alleen voor met het uitdrijven en dat is natuurlijk knap vermoeiend want normaal werkt het kitten mee. Nu niet.

Ik kon niets doen want alleen het kopje was eruit en Bonny moest eerst nog een gedeelte van het lijfje uitpersen voordat ik haar kon helpen. En het was zo'n groot kitten. Na verloop van meerdere persweën kwam het kitten er eindelijk uit. Het was een Creme, maar het ademde niet! Kitten opgepakt en masseren! Hielp niet. Mond op mond beademing, hielp ook niet. En Bonny maar geduldig en vol vertrouwen naar mij en het kitten kijken. Niets mocht baten, het kitten was dood geboren, vreselijk.

Ik heb het kitten weer bij Bonny in de kist gelegd maar ze begreep er niets van. Alles heeft ze gedaan wat nodig en mogelijk was voor het kitten: navelstreng doorbijten, masseren, likken en zichzelf aanbieden zodat het kitten makkelijk kon gaan drinken maar niets hielp. Het was een in en in triest gezicht, de tranen biggelden over mijn wangen. Machteloos!

Bonny had geen weeën meer, er zou er toch niet 1 in hebben gezeten? Dat vond ik helemaal verschrikkelijk. Niet voor mijzelf maar voor Bonny. Nu had zij niets om voor te zorgen. En het is toch zo'n goede moeder.

Ik kan niet zeggen of het een poesje of een katertje was, wel dat het zwaar was: 90 gram. Ik heb het kitten tot 03.15 uur laten liggen in de kist bij Bonny zodat zij zelf wel in de gaten kreeg dat het kitten dood was. Daarna heb ik het weggehaald en de volgende ochtend in de tuin begraven. Ik was gebroken.

Bonny maakt het inmiddels weer goed, ze is het alweer vergeten. Ze heeft nog een aantal dagen rond en in de kist gescharreld en geroepen maar dat werd geleidelijk aan steeds minder.

Ik heb besloten Bonny toch nog 1 nestje te laten krijgen. Ik wil het, ook voor haar, niet zo afsluiten. Als zij van eind van het jaar of komend voorjaar weer krols is wil ik haar laten dekken door Yourie.

Dat zou voor Yourie ook goed zijn. Bonny is ervaren en Yourie daarentegen niet. Hij heeft tenslotte nog nooit gedekt want hij is nog jong.

In Memoriam: Whoopie

Op 26 september j.l. hebben mijn moeder en ik de afschuwelijke beslissing moeten nemen om onze Whoopie, op de leeftijd van 15,5 jaar, te laten inslapen.

Whoopie was een week daarvoor niet lekker: ze ging slecht eten en drinken. Ze zag er ook een beetje dof uit. We hebben het twee dagen aangezien en toen zijn we dinsdag's naar de dierenarts gegaan. De dierenarts was bang dat ze het aan de nieren had, want ze was een beetje uitgedroogd en haar buik was wat gevoelig, bleek bij controle. Ze heeft toen vochtinjecties, vitaminen en anti-biotica toegediend gekregen.

Die komende vrijdag (de 23ste) moesten we met haar terug komen. Ongeacht.

Nou, we zagen echt geen verbetering die dagen en gingen vrijdagmiddag terug met het idee dat Whoopie op nierdieet moest. Ze was sloom en echt niet lekker. De dierenarts stuurde ons echter gelijk door naar de dierenkliniek in Leeuwarden want daar hebben ze allerlei apparaten om van alles te testen. Wij direct door naar Leeuwarden (onze dierenarts had gebeld en wij konden meteen met Whoopie komen).

In Leeuwarden aangekomen, werd Whoopie weer grondig onderzocht en wij kregen het dringende advies om Whoopie daar te laten voor observatie, foto's en bloedonderzoek. Ze zou dan tevens aan het infuus gaan want ze was erg uitgedroogd en verzwakt. Zaterdag konden we bellen hoe het met haar was. Voor mijn moeder was dit natuurlijk het ergst. Nu zou ze voor het eerst van Whoopie d'r leven zonder haar zijn in huis.

Zaterdagochtend belde mijn moeder mij op. Het was niet goed met Whoopie, ze hadden een foto gemaakt en daaruit bleek dat Whoopie een grote schaduw had bij de darmen. Wat het was kon niet gezegd worden maar het was zeer ernstig. Eigenlijk moesten ze een buikoperatie uitvoeren om te zien wat het was, maar deze was te gevaarlijk voor Whoopie. Ze zou het niet overleven. We moesten de andere onderzoeken nog afwachten en maandag terug bellen.

Maandagochtend hebben we teruggebeld en wij kregen te horen dat we Whoopie 's-middags konden komen ophalen. Ze konden niets meer voor haar doen!

We hebben haar opgehaald om thuis afscheid van haar te nemen. Om zes uur die avond hebben we onze dierenarts moeten bellen om haar te laten inslapen.

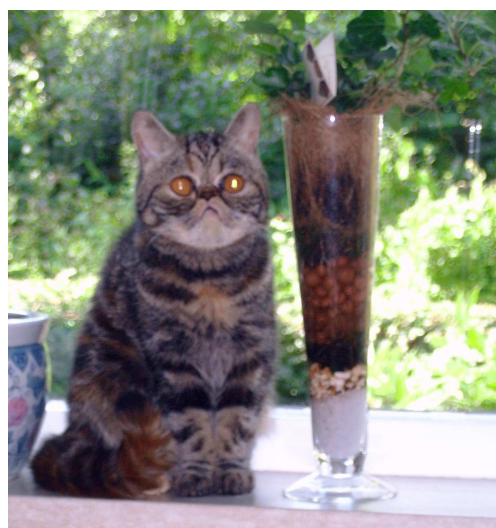
Het is echt ongelooflijk hoe snel dit gegaan is. In net een week tijd! Nooit ziek geweest, alleen toen ze ongeveer 1,5 jaar oud was, had ze last van blaasgruis. Na een dieet heeft ze daar nooit meer last van gehad. Hieruit blijkt maar hoe snel het met katten kan gaan. Ik heb me wel eens laten vertellen: Als een hond 1 of 2 dagen niet eet hoef je je nog geen zorgen te maken. Gebeurt dit bij een kat, ga dan direct naar de dierenarts!

Iedereen zegt van zijn kat: Dit is de liefste, zo een krijg je er nooit meer! Nou, deze woorden zijn voor 100% van toepassing op Whoopie! Zo een aanhankelijke, lieve en aabare kat zie je echt niet gauw, maar Whoopie was het.

We missen haar nog steeds en dat zal ook voorlopig zo blijven.

Planning kittens

Zoals al te lezen was op de vorige pagina's zit er weer heel wat in de planning.

Zodra Ginger krols wordt ben ik van plan haar naar Cattery Harrewar te brengen voor een dekking van Ch. Malou's Handsome Harry. Harry is een Zwart / zilver Tabby gemarmerde knots van een kater. Deze kater heeft Bonny ook gedekt (zie dekking Bonny). Kijk op www.catteryharrewar.nl voor een foto van Harry.

Of het direct gaat lukken is nog maar zeer de vraag want Ginger is nog nooit gedekt. Ik ga uit van niet, lukt het wel dan is dat meegenomen.

Bonny zal nog 1 gedekt worden. Hopelijk door Yourie (als hij dan zo ver is) begin 2006.

Medisch ABC

In de voorgaande artikelen zijn een aantal afkortingen voorbij gekomen. Hieronder zal ik deze toelichten.

PKD:

PKD staat voor Polycystic Kidney Disease, in Nederland ook wel Polycysteuze Nefropathie (P.C.N.) genoemd. Het is een erfelijke nierziekte, waarbij cysten in de nier(en) voorkomen.

Een cyste is een blaas of holte met vloeibare inhoud. De cysten zijn al bij de geboorte aanwezig.

Door nog onbekende oorzaak kunnen deze cysten op een bepaald moment leiden tot chronisch nierfalen waar de kat uiteindelijk aan overlijdt. Het valt niet te voorspellen of, en wanneer de cysten voor nierinsufficiëntie (insufficiëntie = het tekortschieten in functie) zullen zorgen. Een kat met cysten in de nier kan al als jong kitten overlijden aan nierfalen.

Het dier kan ook op respectabele leeftijd van ouderdom sterven, zonder dat de cysten geleid hebben tot nierproblemen.

* Uit: *Kattenwereld* Nr. 5 Oktober 2002

Er zijn een aantal (katten) rassen waarbij deze afwijking voorkomt. Helaas vallen de Perzen en Exotics hier ook onder. Deze afwijking in het ras valt te bestrijden, zoniet uit te bannen, door met uitsluitend P.K.D.-vrije dieren te fokken.

P.K.D. wordt o.a. vastgesteld door echografisch nieronderzoek waarmee de ziekte vanaf tien maanden opgespoord kan worden als er cystes in de nieren aangetroffen worden. Het is erg belangrijk dat de scan uitgevoerd wordt met goede apparatuur en de resultaten geïnterpreteerd door radiologisch getrainde dierenartsen. Als dit het geval is, is de diagnose voor 98% zeker. Na het uitvoeren en interpreteren door de radiologisch getrainde dierenarts ontvangt de eigenaar van de betreffende kat het testverslag met daarop de testgegevens, de gegevens van de kat en eigenaar. Deze test hoeft maar eenmaal per kat te worden uitgevoerd.

Een DNA-test voor PKD1 bij Perzische katten (100% zekerheid)

Er is sinds kort een genmarker beschikbaar om bij Perzische katten de erfelijke aanleg voor PKD vast te stellen. Dat betekent dat we op voorhand, vóórdat de dieren worden ingezet voor de fokkerij, kunnen vaststellen welke katten op latere leeftijd in de problemen komen ten gevolge van PKD. Met de beschikbaarheid van de genmarker hebben we de mogelijkheid binnen handbereik om voorgoed van het probleem Polycystic Kidney Disease af te komen. Het onderzoek met behulp van de genmarker kan de volgende uitkomsten opleveren:

- De kat is vrij (en beschikt over twee volwaardige allelen, PKD1/PKD1). De groep vrije dieren zal geen PKD krijgen en, wat nog belangrijker is, ze zal de afwijking ook niet aan volgende generaties doorgeven.

- De kat is lijder (en beschikt dus over tenminste één defect allel, PKD1/....). De groep lijders krijgt later gedurende het leven PKD en zal de afwijking ook aan een deel van de nakomelingen doorgeven.

* Uit *Kattenwereld* Mei 2005

Mijn cattery fokt met PKD-vrije dieren.

FELV: Kattenleukemie

FeLV (Feline Leukemie Virus) is een door (retro)virussen overgebrachte vorm van kanker van het bloed- en immuunsysteem. Besmetting treedt op door directe overdracht van het virus via het speeksel bij onderling likken, blazen of bijten. Daarnaast kunnen kittens via de placenta en de moedermelk geïnfecteerd worden.

Ongeveer 40% van de geïnfecteerde katten reageert met een effectieve afweerreactie, het virus wordt verwijderd en het dier is weer genezen. 30% van de geïnfecteerde dieren wordt latente drager; dieren die drager van 'slapende' virussen (meestal in het beenmerg) zijn. Deze dieren kunnen bij verminderde weerstand of bij ziekte door andere oorzaak wel ziek worden. In de latentietijd worden ze niet gezien als een ernstig besmettingsgevaar voor andere katten.

De laatste 30% van de katten wordt ziek met virusuitscheiding óf kan een persisterende drager worden: hierbij is het virus in het bloed aanwezig. Deze dieren hebben een zeer grote kans aan het virus te overlijden. Dit zijn ook de dieren die de infectie kunnen overbrengen, gedurende (meestal) 1 tot 16 weken nadat ze zelf zijn geïnfecteerd.

Verschijnselen

Na vermeerdering van het virus zien we vaak een algehele lymfeknooppzwelling. Soms hebben de katten wat koorts en zijn sloom. Daarnaast kunnen ze bloedarmoede ontwikkelen en hebben ze minder afweercellen waardoor ze andere (secundaire) infecties kunnen oplopen.

Persisterende dragers kunnen deze verschijnselen maanden tot jaren later ontwikkelen. Daarnaast kunnen bij deze dieren voortplantingsstoornissen optreden. Ook kunnen ze diverse soorten tumoren ontwikkelen. Eigenlijk zijn de verschijnselen aspecifiek. Of ze aan FeLV zijn toe te schrijven is pas te zeggen als de diagnose is bevestigd.

Diagnose

De diagnose wordt gesteld door middel van bloedonderzoek waarbij het virus wordt aangetoond. Dit bloedonderzoek kan gedaan worden als routine test (bij fokpoezen en katers meestal verplicht bij de desbetreffende kattenvereniging), of wanneer er een FeLV infectie vermoed wordt op grond van het klinisch beeld. In onze kliniek wordt de zogenaamde SNAP-test gebruikt. Deze test is gebaseerd op het principe van de ELISA-test (Enzyme Linked Immunosorbent Assay; de binding van specifieke antilichamen aan de virusdeeltjes wordt zichtbaar in de vorm van een kleuomslag ten gevolge van een enzymatische reactie). Men moet zich realiseren dat bij een kat die latent geïnfecteerd is, het virus niet in het bloed aangetoond kan worden! Bovendien kan het zo zijn dat een kat het virus wel in het bloed heeft maar op een later moment het virus de baas wordt en zo het virus neutraliseert. Soms ben je dus niet klaar met één bloedtest!

Vaccinatie

Vaccineren tegen deze ziekte gebeurt op 9 en 12 weken (het 1e jaar ook bij volwassen katten booster na 3 weken), daarna jaarlijks herhalen.

FIV: Kattenaids

De besmetting met het Feline Imuundeficiëntie Virus ontstaat vooral door directe overdracht van het virus via bijtewonden. Vooral ongecastreerde katers lopen risico, omdat ze vaak meer territoriale agressie vertonen en dus vaker vechten. Ook bij het in de nek bijten bij de dekking kan het virus overgedragen worden. Een enkele keer wordt het virus door een geïnfecteerde moeder aan de kittens doorgegeven. En ten slotte kan het virus via verontreinigde injectienaalden of instrumenten worden overgebracht. Besmetting vindt dus alleen plaats via bloed-bloed-contact en niet door contact tussen katten die elkaar wassen of uit hetzelfde bakje eten.

FIV vernietigt een deel van de witte bloedcellen, waardoor het immuunsysteem aangetast wordt (net als bij AIDS bij mensen). Het lichaam kan zich dan niet meer tegen infecties verweren en bacteriën en virussen kunnen snel een ernstige infectie veroorzaken.

Het eerste stadium verloopt onopgemerkt of met verschijnselen van een lichte infectie, mogelijk met koorts en vergrote lymfeklieren.

Daarna wordt de kat een asymptomatische drager. In deze fase die maanden tot jaren kan duren zijn er geen klachten, maar kan de kat wel andere katten besmetten. Na verloop van tijd ontstaan er ziekteverschijnselen. Er kunnen vage klachten zijn met koorts, weinig eetlust, diarree, vermagering en een slechte vacht. Vaak hebben de katten ook chronische ontstekingen van o.a. huid, luchtwegen, urinewegen en tandvlees. Een met FIV-besmette kat is ook gevoeliger voor het ontstaan van tumoren.

Uiteindelijk zal het dier aan deze ziekteverschijnselen overlijden.

De diagnose wordt met zekerheid gesteld door bloedonderzoek.

De test wordt ook gebruikt om katers en poezen te screenen voor een dekking.

Als de aanwezigheid van het virus wordt vastgesteld bij een dier zonder klachten, dan kan zo'n kat onder bepaalde omstandigheden nog wel jarenlang gezond blijven. De kat moet worden gecastreerd en moet binnen gehouden worden om het risico van infectie voor de kat zelf te beperken en het risico van besmetting van andere katten in de buurt te voorkomen.

Het samenleven met andere katten die al in hetzelfde huis wonen en waarmee niet gevochten wordt, levert over het algemeen geen problemen op.

Voor een besmette kat is een goede conditie, goede voeding, bestrijding van parasieten en voorkomen van stress extra van belang om het ontstaan van de echte ziekte verschijnselen zo lang mogelijk uit te stellen.

Behandeling van de ziekte is niet mogelijk en er is ook nog geen vaccin dat de ziekte kan voorkomen.

Het virus besmet specifiek katten, dus voor de mens levert het geen gevaar op.

Vaccinatie

Er is voor deze ziekte helaas geen preventief vaccin ontwikkeld. Net als voor HIV wordt hier reikhalzend naar uitgekeken.